

Nr 6.

Ankom till riksdagens kausli den 18 februari 1916 kl. 3 o. m.

Utlåtande, angående verkställd granskning av riksgäldskontorets styrelse och förvaltning.

Sedan bankoutskottet tagit kännedom om den av riksdagens år 1915 församlade revisorer avgivna berättelsen om granskning av riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning samt genomläst de protokoll, som blivit förda hos fullmäktige i riksgäldskontoret efter den 14 januari 1915, intill vilken dag ansvarsfrihet tillerkänts fullmäktige för deras i protokollen antecknade beslut och åtgärder, till och med den 14 januari 1916, får utskottet nu meddela yttrande i anledning av berörda, sålunda verkställda granskning.

1:o.

Ang. deponerande av svenska statsobligationer i riksgäldskontoret mot namncertifikat och inskrivning i statsskuld-boken.

I sin ovannämnda berättelse hava riksdagens revisorer å sid. 42 och 43 anført följande:

»Sedan början av 1880-talet har det funnits tillfälle för innehavare av svenska statsobligationer att i riksgäldskontoret kostnadsfritt deponera desamma. I utbyte har riksgäldskontoret avlämnat ett på obligationshavarens namn utställt certifikat. Därjämte verkställdes från och med år 1909, sedan enligt 1907 års riksdags beslut en statsskuldbok upprättats, en inskrivning i statsskuld-boken, därom certifikatet jämväl innehöll bevis. Reglementariska bestämmelser angående sådan deposition och inskrivning utfärdades av fullmäktige den 18 mars 1909.

Tydligt är, att genom detta depositions- och inskrivningsförfarande allmänheten kan komma i åtnjutande av viktiga fördelar. Så är certifikatsinnehavaren tryggad mot förlust av obligationen i följd av stöld, eldsvåda eller annan olyckshändelse. Han slipper tillika besväret med kupongernas klippning och inkassering. Slutligen äro inskrivningen och därav beroende åtgärder avgifts- och stämpelfria. Härtill kommer, att vid inskrivningen kunna med fullmäktiges medgivande göras särskilda villkor och förbehåll i avseende å dispositionsrätten över obligationerna eller

den utfallande räntan därå, vilket är av betydelse vid inskrivning för omyndigas räkning eller till förmån för allmännyttiga inrättningar.

Depositionen i riksgäldskontoret av statsobligationer jämte inskrivning i statskuldboken har ända inemot slutet av år 1914 i endast ringa omfattning ägt rum, i det att intill den 16 december samma år utstälts sammanlagt allenast 124 stycken certifikat. Sedan emellertid fullmäktige vid nämnda tid i sammanhang med uppläggande av 1914 års statsrätelån och jämväl sedermera vid åtskilliga tillfällen vidtagit åtgärder för att bland allmänheten sprida kännedom om fördelarne av statsobligationers deponering i riksgäldskontoret, har intresset att använda ifrågavarande rätt till deposition i synnerligt hög grad tilltagit. Så hava under tiden 16 december 1914—30 september 1915 till inskrivning anmälts ej mindre än 539 poster obligationer till sammanlagt belopp av 11,337,533 kronor. Totalbeloppet av i riksgäldskontoret deponerade obligationer utgjorde vid sistnämnda tidpunkt 18,247,158 kronor 22 öre.

I det hittills tillämpade förfarandet vid deposition i riksgäldskontoret av statsobligationer och dessas inskrivning i statsskuldboken hava fullmäktige den 13 nästlidna oktober beslutat ändring enligt följande grunder. Det hittills tillämpade förfarandet skall oförändrat bibehållas beträffande amorteringslåner: (1880, 1886, 1890 och 1899 års lån) ävensom beträffande övriga lån i fråga om utländska undersåtar. I övrigt tillämpas — vid sidan av det gamla — från och med den 1 november 1915 ett nytt förfarande av innebörd, att svensk undersåte vare sig genom kontant inbetalning i riksgäldskontoret eller genom överlämnande av obligationer kan bli inskriven i statskuldboken såsom ägare av obligationer av visst statsrätelån med rätt att utbekomma obligationer till motsvarande belopp av samma lån. För sålunda inskriven obligationsfordran utgivet certifikat må överlåtas till viss man; dock att överlåtelse icke bliver mot riksgäldskontoret gällande med mindre certifikatet för anteckning därom företes i riksgäldskontoret. I övrigt skola för det nya inskrivningsförfarandet i tillämpliga delar gälla förberörda reglementariska bestämmelser av den 18 mars 1909. Ett med hänsyn till det sålunda beslutade nya förfarandet utarbetat tillägg till sistnämnda reglementariska bestämmelser godkändes av fullmäktige den 21 nästlidne oktober.

Det här ovan omförmälda förfarandet, mot vilket revisorerna icke hava något att erinra, torde betinga ett mindre tillägg till riksgäldskontorets reglemente § 15, vilket revisorerna härmed velat anmäla.»

Till närmare upplysning angående nu ifrågavarande förhållanden hava revisorerna vid berättelsen såsom bilaga fogat tryckt exemplar av bestämmelser för svenska statsobligationers deponering i riksgäldskontoret mot namncertifikat och inskrivning i statsskuldboken, till vilken handling utskottet anholder att få hänvisa.

I en med anledning av revisorernas anmärkning till riksdagen den 20 nästlidna januari avlåten, till utskottet överlämnad skrivelse hava fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka jämväl funnit ett tillägg till § 15 i reglementet erforderligt, hemställt, att mellan andra och tredje punkterna av samma paragrafs första moment måtte insättas en punkt av följande lydelse:

»Jämväl kan svensk undersåte genom kontant inbetalning bli va

inskriven i statsskuldboken såsom ägare av riksgäldskontorets obligationer till motsvarande belopp.»

Utskottet.

Då utskottet för sin del ej har något att erinra mot ifrågavarande förslag, hemställer utskottet,

att riksdagen må besluta, att § 15 mom. 1 i reglementet för riksgäldskontoret skall erhålla följande ändrade lydelse:

»Fullmäktige må i riksgäldskontoret inrätta en statsskuldbok. Fordran på grund av riksgäldskontorets obligationer av de lån, som fullmäktige bestämma, må kunna genom obligationers inlämnande till riksgäldskontoret förvandlas till en i statsskuldboken införd fordran. Jämväl kan svensk undersäte genom kontant inbetalning bli inskriven i statsskuldboken såsom ägare av riksgäldskontorets obligationer till motsvarande belopp. Fullmäktige äga fastställa bestämmelserna rörande statsskuldbokens anordning samt villkoren för dess begagnande.»

2:o.

Ang. kassaförstärkning i statskontoret.

Över en av revisorerna å sid. 57—59 i deras berättelse gjord framställning angående kassaförstärkning till statskontoret kommer utskottet att framdeles avgiva särskilt utlåtande; vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

3:o.

Riksdagens revisorer hava vidare å sid. 321 och 322 i omnämnda berättelse anført följande:

Ang. bokföringen av Svartälvs järnväg m. m.

»Sedan revisorerna år 1914 gjort erinran angående bokföringen av Svartälvs järnväg (se nämnda års berättelse sid. 325 och ff.), har järnvägsstyrelsen i skrivelse till riksgäldskontoret den 22 december 1914, vilken finnes intagen i samma års berättelse sid. 394, avgivit yttrande i frågan; och har sedermera Kungl. Maj:t, på underdånig hemställan av järnvägsstyrelsen, genom beslut den 31 december 1914 funnit gott att — utan ändring av bestämmelserna i nåd. brevet den 29 april 1910 — föreskriva, att Svartälvs järnväg skall fr. o. m. ingången av år 1915 tillsvidare upptagas som under järnvägsstyrelsens förvaltning ställd kapitaltillgång till ett belopp av 399,000

kronor och i särskild räkenskap redovisas. Därjämte har Kungl. Maj:t förklarat, att järnvägsstyrelsen må tillsvidare ärligen, i huvudsaklig överensstämmelse med de av järnvägsstyrelsen angivna grunder, verkställa avsättning till förnyelsefond för samma järnväg att av järnvägsstyrelsen förvaltas ävensom att verkställa sådan avsättning jämväl för tiden fr. o. m. den, då järnvägen ställdes under järnvägsstyrelsens förvaltning t. o. m. år 1914.

Vid inventeringen i riksgäldskontoret iakttago revisorerna, att de i nästföregående revisionsberättelse sid. 325 omförmälta inteckningshandlingar fortfarande funnos kvarliga därstädes. Revisorerna anse lämpligt, att dessa handlingar numera omhändertagas av järnvägsstyrelsen.»

Med anledning härav hava fullmäktige i sin ovan berörda skrivelse meddelat, att de under december månad 1915 till järnvägsstyrelsen överlämnat berörda inteckningar jämte åtskilliga därtill hörande handlingar.

Under sådana förhållanden har utskottet endast velat hvad i ärendet förekommit för riksdagen
omförmäla.

4:o.

Slutligen hava revisorerna å sid. 322 i sin berättelse anfört följande:

»Vid den av revisorerna verkställda granskning av riksgäldskontorets huvudbok för år 1914 jämte därtill hörande journal och kassabok hava revisorerna funnit, att statskontorets och riksgäldskontorets redovisning av vissa anslag icke äro fullt överensstämmande, beroende på olika redovisningssätt.

*Riksgäldskontorets
huvudbok
för år 1914
m. m.*

Revisorerna vilja med anledning härav uttala önskvärdheten av att en revidering verkställas beträffande uppställningen av riksgäldskontorets huvudbok, så att anslagsredovisningen bringas till överensstämmelse med rikshuvudbokens redovisning.

Med hänvisning till det uttalande, som i berättelsen över revisionen av statsverket innevarande år gjorts beträffande redovisning av vissa riksstatsanslag, vilja revisorerna i detta sammanhang ifrågasätta, att vid nämnda revidering av huvudboken även tages under övervägande huruvida icke, för bättre översikt och överensstämmelse med det av revisorerna föreslagna sättet för redovisning av anvisningar å lånemedel, sådana anvisningar, som vid olika riksdagar göras för ett och samma ändamål, lämpligen borde bokföras å samma konto och icke såsom nu med ett konto för varje olika år.»

I sin meranämnda skrivelse hava fullmäktige med anledning härav anfört:

»I sin ifrågavarande berättelse säga sig revisorerna vid granskning av riksgäldskontorets huvudbok för år 1914 jämte därtill hörande journal och kassabok hava funnit, att statskontorets och riksgäldskontorets redovisning av vissa anslag icke äro fullt överensstämmande beroende på olika redovisningssätt; och uttala revisorerna på

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 8 saml. 5 häft. (Nr 5—6.)

grund härav önskvärdheten av, att en revidering verkställes beträffande uppställningen av riksgäldskontorets huvudbok, så att anslagsredovisningen bringas till överensstämmelse med rikshuvudbokens redovisning.

I anledning därav hafva fullmäktige infortrat yttrande av riksgäldskontorets kamrerare; och få fullmäktige åberopa detta yttrande, som i avskrift finnes bilagt denna skrivelse.

Härjämte vilja fullmäktige i detta sammanhang meddela följande.

Från och med ingången av år 1914 äro åtskilliga förändringar vidtagna i uppställningen av riksgäldskontorets huvudbok, närmast betingade *dels* av den omständigheten att från och med nämnda år riksgäldskontorets stat finnes fullständigt införd i riksstaten *dels ock* av den riksgäldskontoret numera åliggande skyldigheten att till statskontorets riksbokslutsbyrå ingiva månatliga uppgifter rörande riksgäldskontorets befattning med riksstatsmedel. Då svårigheter emellertid mötte att omedelbart i 1914 års huvudbok införa fullständig redovisning rörande samtliga riksstatstitlar och att i öfrigt bringa huvudbokens uppställning i överensstämmelse med rikshuvudboken, har i riksgäldskontoret upprättats ett för riksbokslutet avsett särskilt omslut av de i riksgäldskontorets huvudbok för år 1914 ingående budgetmedlen och övriga statsmedel, i vilket omslut samtliga de riksstatens inkomst- och utgiftstitlar, med vilka riksgäldskontoret har befattning, finnas specificerade och redovisade enligt de för budgetredovisningen nu tillämpade grundsatserna. Detta redovisningssätt (genom upprättande av ifrågavarande omslut) är emellertid att anse endast såsom ett övergångsstadium, som kommer att upphöra i och med det, att en fullständig omläggning av huvudbokens uppställning kunnat bli verkställd.

Ett förslag till sådan omläggning, innebärande budgetredovisningens systematiska införlivande med huvudboken, har i slutet av år 1915 blivit inom riksgäldskontoret utarbetat i avsikt, att detsamma skulle kunna bli tillämpat redan vid uppläggandet av innevarande års huvudbok. Vid övervägande av denna fråga hava fullmäktige emellertid kommit till den uppfattningen, att densamma icke borde avgöras för sig, utan att i samband därmed borde till prövning upptagas frågan om ändring av riksgäldskontorets bokföring i dess helhet, så att denna komme i möjligast nära överensstämmelse med det av den så kallade bokföringskommittén upprättade, numera i tryck föreliggande förslag till grunder för bokföringen i statens förvaltande verk. En sådan ändring i riksgäldskontorets bokföring kunde dock ej genomföras förrän från och med 1917 års ingång; och hava fullmäktige därför ansett, att den av statsrevisorerna åsyftade förändrade uppställningen av riksgäldskontorets huvudbok ej lämpligen borde komma till utförande redan under innevarande år, utan att detta först borde ske i sammanhang med en ändring av riksgäldskontorets bokföring i dess helhet.

Då det bästa resultatet i föreliggande fråga syntes fullmäktige vara att vinna genom att hänvända sig till förenämnda kommitté med anhållan, att denna ville, efter granskning av riksgäldskontorets bokföring, avgiva förslag till de åtgärder för dennas omläggning i angivet syfte, vilka av omständigheterna kunde anses påkallade, hava fullmäktige under nästlidna december månad hos nämnda kommitté gjort framställning i ämnet.

Beträffande riksgäldskontorets bokföring hava slutligen revisorerna med hänvisning till det uttalande, som i berättelsen över revisionen av statsverket innevarande år gjorts beträffande redovisning av vissa riksstatsanslag, ifrågasatt att vid den av revisorerna påpekade revideringen av riksgäldskontorets huvudbok även toges under över-

väga, huruvida icke, för bättre översikt och överensstämmelse med det av revisorerna föreslagna sättet för redovisning av anvisningar å lånemedel, sådana anvisningar, som vid olika riksdagar gjordes för ett och samma ändamål lämpligen borde bokföras å samma konto och icke såsom nu med ett konto för varje olika år.

I anledning därav få fullmäktige anföra följande:

I avseende å bokföringen av utbetalningar å tidigare års anslag till utgifter för kapitalökning till statens affärsdrivande verk m. m. har statskontoret i 1914 års riksboksslut vidtagit vissa förändringar, och hava nu riksdagens revisorer rörande denna bokföring föreslagit ytterligare ändring.

Något hinder möter icke att i riksgäldskontorets huvudbok från och med år 1916, för vinnande av överensstämmelse med det av revisorerna för rikshuvudboken föreslagna bokföringssättet av anslagen i fråga, till gemensamma konton sammanföra redovisningen av sådana anvisningar, som vid olika riksdagar gjorts för ett och samma ändamål. Därvid böra dock de olika årens anslag, så långt sig göra låter, å det gemensamma kontot bokföras i var sin kolumn, så att den för riksgäldskontoret erforderliga redovisningen av anslagen för de olika åren samtidigt kan fortsättas.

Vid ifrågavarande skrivelse fanns fogat ett däri åberopat yttrande av riksgäldskontorets kamrerare, varande berörda yttrande så lydande.

»De riksstatsanslag, som riksgäldskontoret under år 1914 haft att redovisa, förutom anslagen till utgifter för kapitalökning, hava utgjort: »Förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader m. m.», uppdelat i 5 specialanslag; »förlagsanslaget till räntor å statsskulden», uppdelat i 23 specialanslag; samt »anslaget till avbetalning å statsskulden», uppdelat i 17 specialanslag.

Riksgäldskontorets kamrerare.

Vid jämförelse mellan riksgäldskontorets huvudbok och utdraget ur rikshuvudboken (budgetredovisningen) för år 1914 i afseende å nyssnämnda 45 specialanslag framgår, att full överensstämmelse råder mellan riksgäldskontorets anslagskonton och statskontorets uppgifter beträffande 44 anslag, under det att i avseende å ett, nämligen specianslaget till riksdags- och revisionskostnader, en skiljaktighet förefinnes, i det rikshuvudboken upptager riksdags- och revisionskostnader till ett belopp av kronor 1,761,038: 20, under det att riksgäldskontorets huvudbok uppger kronor 1,757,782: 08, eller ett belopp av kronor 3,256: 12 mindre än rikshuvudboken.

Sistnämnda belopp, kronor 3,256 12, sammanfaller med den vid 1911 års slut i riksgäldskontorets räkenskaper inbalanserade skulden å anslaget till *komplettering och utvidgning av riksdagens bibliotek*.

Från och med år 1894 till och med år 1913 har anslaget till komplettering och utvidgning av riksdagens bibliotek i riksgäldskontorets räkenskaper bokförts sålunda:

I riksgäldskontorets huvudbok har som kapitalutgift avförts anslaget i dess helhet (under tiden 1899—1912 kronor 4,500 per år, under år 1913 kronor 7,000) under det att statskontoret debiterats, icke anslagsbeloppet, utan så stort belopp, som under respektive år *verkligen utbetalats* av anslaget, vare sig dessa årliga utbetalningar varit större eller mindre än själva anslagsbeloppet; då de i regel varit mindre, har därigenom riksgäldskontoret fått en fordran å detta anslag hos statskontoret, vilken vid 1911 års slut uppgick till förutnämnda kronor 3,256: 12. På grund av att statskontoret följaktligen gottskrivit riksgäldskontoret de verkligen utbetalda beloppen, förefinnes

under åren 1894—1912 skiljaktigheter i avseende å biblioteksanslaget mellan det å riksgäldskontorets kapitalräkning bokförda beloppet och det belopp, som statskontoret gottskrivit riksgäldskontoret.

I och med bokslutet för år 1913 bragtes emellertid de båda ämbetsverkens redovisningsätt av ifrågavarande anslag i *överensstämmelse med varandra*. Statskontoret gottskrev riksgäldskontoret med *samma* belopp å biblioteksanslaget som i riksgäldskontorets huvudbok avförts som kapitalutgift, d. v. s. med själva anslagsbeloppet, kronor 7,000:—; i sammanhang härmed vidtogs dock år 1913 en reglering å förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader, varvid det med riksgäldskontorets räkenskaper överensstämmande anslagsbeloppet minskades med en mindre post (kr. 281: 87,, utgörande det belopp, varmed *utbetalningarna* för bibliotekets komplettering etc. under år 1912 överstigit samma års *anslagsbelopp* och vilket i 1912 års rikshuvudbok redan gottskrivits riksgäldskontoret. Praktiskt sett bragtes följaktligen i och med berörda reglering riksgäldskontorets och statskontorets redovisningar av samtliga riksstatsanslagen redan från och med år 1912 i full överensstämmelse med varandra.

Det oaktat förefinnes som nämnts i 1914 års räkenskaper i avseende å riksgäldskontorets och statskontorets anslagsredovisningar en bristande överensstämmelse. Denna är emellertid endast skenbar. I 1914 års räkenskaper har nämligen av statskontoret en reglering vidtagits ifråga om de vid 1911 års slut ej disponerade återstoderna å äldre anslag till komplettering och utvidgning av riksdagens bibliotek, uppgående till det differerande beloppet, kronor 3,256: 12.

I avseende å det av statskontoret använda sättet för denna reglerings verkställande torde följande omständigheter böra beaktas.

Anslaget till riksdagens bibliotek, som för första gången utgick år 1866 med 900 kronor, har ända från sistnämnda år i riksgäldskontoret betraktats och i dess räkenskaper behandlats som ett *reservationsanslag*.

Till och med år 1876 utgick anslagsbeloppet av till riksgäldskontoret inflytande allmänna medel. År 1877 var för första gången ett särskilt anslag anvisat till riksdags- och revisionskostnader, inklusive biblioteket. Från den tiden och till och med år 1893 uttogos årligen biblioteksanslagen från statskontoret med anslagens fulla belopp. År 1894 infördes det till år 1913 praktiserade, mindre egentliga förfaringsättet, enligt vilket statskontoret debiterades för de belopp, som årligen *togos i anspråk* av anslaget; de odisponerade återstoderna ansågos alltså äga karaktär av *reservation*. I konsekvens med detta betraktelsesätt skulle, då anslaget till biblioteket från och med år 1914 i riksstaten uttryckligen betecknades som *reservationsanslag*, de olyftade anslagsbeloppen i sin egenskap av å föregående års anslag uppkomna reservationer kunnat även i rikshuvudboken uppföras som biblioteksanslagets reservation. I så fall hade år 1914 även formellt full överensstämmelse blivit rådande mellan riksgäldskontorets och statskontorets anslagsredovisning. Statskontoret har emellertid i 1914 års rikshuvudbok valt ett annat sätt att reglera denna reservation å biblioteksanslagen, vilket ger vid handen, att statskontoret betraktat det förutvarande anslaget till komplettering etc. av riksdagens bibliotek, icke som ett reservationsanslag, utan som ett *förslagsanslag*. Med ett sådant betraktelsesätt ifråga om anslagets natur har statskontoret icke kunnat gottskriva riksgäldskontoret det olyftade beloppet genom att uppföra det såsom reservation å biblioteksanslaget, utan har uppfört beloppet å förslagsanslaget till »riksdags- och revisionskostnader». (XI. 1.)

Den skiljaktighet, som förefinnes emellan riksgäldskontorets och statskontorets redovisningar av de 45 riksstatsanslagen, för vilka riksgäldskontoret haft att under år

1914 ansvara, nämligen den ovannämnda ifråga om specialanslaget »riksdags- och revisionskostnader» XI. 1, är sålunda blott tillfällig och förklaras genom den reglering av äldre skiljaktigheter, som av statskontoret verkställes i riksbokslutet för år 1914. Denna reglering återigen har, som framgår av det ovan anförda, föranletts av, att i och med år 1914, strängt taget redan år 1913, berörda tidigare skiljaktigheter i de båda verkens redovisningssätt rörande biblioteksanslaget undanröjts.»

Under hänvisning till vad sålunda av fullmäktige anförts, mot vilket utskottet icke haft något att erinra, har utskottet endast velat vad i ärendet förekommit för riksdagen

Utskottet.

omförmäla.

5:o.

Enligt gällande reglementen för riksbanken och riksgäldskontoret äga fullmäktige i dessa båda verk att gemensamt bland annat vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande av riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, allt i överensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrivelser av den 11 och 12 maj 1888 samt den 6 april 1906 blivit av riksdagen meddelade.

Ang. åtgärder i fråga om riksbbyggnaderna på Helgeands-holmen.

Några gemensamma sammanträden mellan bemälda fullmäktige för utförande av ifrågavarande uppdrag hava, enligt vad för utskottet anmälts, icke ägt rum under tiden från och med den 15 januari 1915 till samma dag innevarande år; vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

6:o.

Vad i revisorernas berättelse om granskningen av riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning eljest blivit anført, har utskottet funnit icke vara av beskaffenhet att från utskottets sida påkalla något yttrande; och har utskottet funnit vad vid läsningen av fullmäktiges protokoll förekommit ej böra föranleda någon ytterligare anmälan eller hemställa.

Ang. revisionsberättelsen i m. m.

7:o.

Då utskottet vid den nu verkställda granskningen av riksgäldskontorets styrelse och förvaltning funnit fullmäktige i nämnda kontor hava med nit och omsorg handhaft sitt uppdrag, tillstyrker utskottet,

Ang. ansvarsfrihet för riksgäldskontorets styrelse.

att fullmäktige i riksgäldskontoret må tillerkännas ansvarsfrihet *dels* för den av riksdagens år 1915 församlade revisorer granskade förvaltningen av riksgäldskontoret under år 1914, *dels ock* för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade i fullmäktiges protokoll från och med den 15 januari 1915 till och med den 14 januari innevarande år.

Stockholm den 18 februari 1916.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Trapp, Ekman, Hallin, Gustafsson, Wickman*, friherre *Langenskiöld* och *Montgomery*, samt
av andra kammaren: herrar friherre *Adelswärd, Vahlquist, Söderberg* i Stockholm, *Olsson* i Blädinge, *Kristensson, Carlson* i Herrljunga, *Lindvall* och *Jonsson* i Hä.
